

Bài Học 2

* 5 Tháng 4 – 11 Tháng 4

Đấng Christ Và Luật Môi-se

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Lu-ca 2:21-24; Xuất Ê-díp-tô Ký 13:2, 12; Lu-ca 2:41-52; Ma-thi-ơ 17:24-27; Phục truyền 22:23, 24; Giăng 8:1-11.*

Câu Gốc: “Vì nếu các người tin Môi-se, cũng sẽ tin ta; bởi ấy là về ta mà người đã chép” (Giăng 5:46).

Nhiều Cơ Đốc nhân đã được dạy rằng Đức Chúa Giê-su có một mối tương giao tiêu cực với Do Thái giáo. Đây là một sự hiểu lầm không may chỉ giúp người ta chống lại người Do Thái hàng trăm năm nay. Có điều đúng là Đức Chúa Giê-su chống lại sự lạm dụng tôn giáo. Nhưng Ngài không chống lại tôn giáo. Suy cho cùng, Ngài đã thiết lập tôn giáo đó.

Các chuyện tích trong Phúc âm về đời sống và công việc của Đức Chúa Giê-su cho thấy Ngài là một người Do Thái trung thành. Ngài trung tín làm theo văn hóa Do Thái từ khi sinh ra cho tới tuần lễ cuối cùng của cuộc đời Ngài như một con người.

Giống như mọi người Do Thái trung thành ở thế kỷ thứ nhất, Đức Chúa Giê-su ở dưới luật Môi-se. Ngài được nuôi dưỡng trong một gia đình mà cha mẹ là những người Do Thái trung thành. Vì thế Ngài tôn trọng hoàn toàn lịch sử phong phú của Do Thái. Đức Chúa Giê-su biết chính Đức Chúa Trời đã soi dẫn Môi-se viết những luật này. Đức Chúa Trời muốn thiết lập một xã hội bày tỏ ý muốn của Ngài và là một ngọn hải đăng cho các quốc gia. Đức Chúa Giê-su trung thành làm theo mỗi phần của luật pháp. Từ việc chịu phép cắt bì tới những cuộc hành trình đến đền thờ dự các ngày lễ và thái độ của Ngài về nộp thuế, Đức Chúa Giê-su luôn trung thành với một hệ thống mà một ngày nào sẽ được ứng nghiệm qua sự chết và chức vụ của Ngài trên thiên đàng.

Tuần này, chúng ta sẽ học thêm về những luật pháp mà Đức Chúa Giê-su giữ.

Phép Cắt Bì Và Lễ Dâng Con

Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ra-ham. Ngài phán Áp-ra-ham sẽ làm tổ phụ của nhiều dân tộc (Sáng thế Ký 17:4). Khi Đức Chúa Trời lập giao ước này, Áp-ra-ham đã chín mươi chín tuổi và có đứa con trai là Ích-ma-ên. Và người chưa có con trai của lời hứa là Y-sác. Nhưng Đức Chúa Trời truyền cho Áp-ra-ham cắt bì cùng với mỗi người nam trong nhà mình. Ngài phán từ nay mỗi con trai sinh ra trong nhà phải chịu phép cắt bì vào ngày thứ tám (Sáng thế Ký 17:9-12). Dấu hiệu này rất quan trọng ngay cả khi ngày thứ tám là ngày Sa-bát (Lê-vi Ký 12:3; Giăng 7:22).

Lễ thật này cho chúng ta sự hiểu biết hơn về những ngày đầu trong cuộc đời Đức Chúa Giê-su. Các sách Phúc âm cho biết Giô-sép và Ma-ri được lựa chọn để làm cha mẹ dưới đất của Đức Chúa Giê-su, ít nhất một phần vì đời sống thánh thiện của họ. Giô-sép được miêu tả là “người công bình (Ma-thi-ơ 1:19). Còn Ma-ri, “rất được ơn trước mặt Đức Chúa Trời” (Lu-ca 1:30). Khi Đức Chúa Giê-su được tám ngày, cha mẹ Ngài tổ chức buổi lễ đặt tên và cắt bì như phong tục cho tất cả con trai Hê-bơ-rơ.

Hãy tưởng tượng, Con hoàn hảo của Đức Chúa Trời, bây giờ là một em bé, phải trải qua tất cả nghi lễ mà chính Ngài đã truyền phải làm bắt đầu từ nhiều trăm năm trước đó!

Xin đọc Lu-ca 2:21-24 và so sánh câu đó với Xuất Ê-díp-tô Ký 13:2, 12 và Lê-vi Ký 12:1-8. Những câu này cho chúng ta biết gì thêm về Giô-sép và Ma-ri? Chúng ta có thể học được gì từ thí dụ của họ, trong thời đại của chúng ta?

Kinh Thánh nói rõ ràng Ma-ri còn đồng trinh khi được lựa chọn để làm mẹ của Đức Chúa Giê-su (Lu-ca 1:27). Vậy, Đức Chúa Giê-su là con đầu lòng của bà. Xuất Ê-díp-tô Ký 13 cho thấy mỗi con trai đầu lòng trong dân Y-sơ-ra-ên thì được dâng cho Chúa. Luật cũng đòi hỏi trong Lê-vi Ký 12:2-5 là sau khi sanh con trai, người mẹ không được sạch trong bốn mươi ngày (tám mươi ngày khi sanh con gái). Vào cuối thời gian này, phải tổ mình ra với thầy tế lễ và dâng một của lễ. Là những người Do Thái trung tín, Ma-ri và Giô-sép cẩn thận làm theo những đòi hỏi của luật Môi-se. Điều này để bảo đảm rằng Con Đức Chúa Trời có dấu hiệu của sự giao ước.

Những Ngày Lễ Do Thái

Lễ quan trọng đầu tiên trong năm theo lịch Do Thái là bảy ngày Lễ Không Men. Lễ này bắt đầu với Lễ Vượt Qua. Lễ này để kỷ niệm sự tự do của dân Y-sơ-ra-ên được giải thoát khỏi ách nô lệ của Ê-díp-tô. Đó là lúc thiên sứ hủy diệt vượt qua nhà những người bôi huyết lên cột và mày cửa của họ. Các sách Phúc âm cho thấy Đức Chúa Giê-su đã tham dự ba lần Lễ Vượt Qua (Lu-ca 2:41-43; Giăng 2:13-23; Ma-thi-ơ 26:17-20).

Năm mươi ngày sau Lễ Vượt Qua là lễ *Shavuot*. Thường được gọi theo tiếng Hy Lạp là *Pentecost* (Lễ Ngũ tuần). Kinh Thánh không cho biết lý do của lễ Ngũ tuần. Nhưng các thầy thông giáo tin rằng lễ này để nhớ lại việc Chúa ban luật cho Môi-se. Trong Kinh Thánh không nói đến việc Đức Chúa Giê-su tham dự lễ Ngũ tuần. Nhưng, trước khi về trời, Ngài truyền cho các môn đồ đợi ở thành Giê-ru-sa-lem để nhận lễ báp-têm của Đức Thánh Linh (Công vụ 1:4, 5). Biến cố này xảy ra vào ngày Lễ Ngũ tuần (Công vụ 2:1-4).

Các lễ cuối trong năm theo lịch Do Thái là lễ Lều Tạm và Ngày Đại lễ Chuộc tội (Yom Kippur). Ngày Đại lễ Chuộc tội là ngày tội lỗi được rửa sạch khỏi trại và người ta được hiệp một với Đức Chúa Trời. Lễ Lều tạm nhớ lại thời gian khi Y-sơ-ra-ên phải sống trong lều nơi đồng vắng.

Người Do Thái có hai ngày lễ nữa để tôn vinh Đức Chúa Trời đã giải cứu dân sự Ngài. Lễ đầu tiên là *Purim*, kỷ niệm thời gian khi người Do Thái được giải cứu khỏi chết. Việc này xảy ra khi hoàng hậu Ê-xơ-tê xin vua Ba-tư ngăn cản dân chúng giết người Do Thái. Lễ thứ hai là *Hanukkah*, cũng gọi là Lễ Khánh thành Đèn thờ (Giăng 10:22). Lễ này ăn mừng sự chiến thắng của Maccabees trên người Hy Lạp năm 164 T.C.

Lễ dĩ nhiên, chúng ta không giữ những lễ này nữa, vì đã được ứng nghiệm trong Đấng Christ. Nhưng khi nghiên cứu các lễ này, chúng ta có thể học được nhiều vì tất cả đều dạy chúng ta những bài học về ân điển và quyền lực của Đức Chúa Trời trong việc giải cứu dân sự Ngài.

Tuy không giữ các lễ này nữa, nhưng chúng ta có thể làm gì để nhớ những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta và những gì Ngài đòi hỏi chúng ta làm?

Đức Chúa Giê-su Trong Đèn Thờ

Sách Tân Ước không nói nhiều về thời kỳ thơ ấu của Đức Chúa Giê-su, nhưng có một chuyện tích về tuổi thơ của Ngài dạy chúng ta rất nhiều khi Ngài là một cậu bé. Chúng ta thấy chuyện đó trong Lu-ca 2:41-52. Đây là câu chuyện về chuyến đi lên thành Giê-ru-sa-lem của Đức Chúa Giê-su và cha mẹ Ngài trong dịp Lễ Vượt Qua. Sau đó, xin trả lời các câu hỏi sau đây:

Câu chuyện này bày tỏ tôn giáo quan trọng thế nào trong đời sống người Do Thái?

Điều quan trọng là tại sao chuyện tích này xảy ra trong dịp lễ Vượt Qua?

Cha mẹ Đức Chúa Giê-su không thể tìm thấy Ngài trong mấy ngày? Việc đó nhắc nhở bạn điều gì?

Đức Chúa Giê-su à một người con ngoan. Nhưng câu trả lời của Ngài cho cha mẹ dường như là một lời trách móc. Câu trả lời của Ngài nói lên điều quan trọng nào? Câu đó nói cho tất cả chúng ta biết điều quan trọng nhất trong đời sống chúng ta là gì?

Xin đọc Lu-ca 2:51. Đức Chúa Giê-su “chịu lụy” cha mẹ nghĩa là gì? Câu này giúp chúng ta hiểu hơn thế nào là Đức Chúa Trời rất khiêm tốn, Ngài xuống với chúng ta vì sự cứu rỗi chúng ta? Điều này dạy chúng ta gì về nhu cầu cần đầu phục Chúa đúng nơi, đúng lúc?

Nộp Thuế

Như bài học tuần vừa qua giải nghĩa, luật Môi-se có cả phần dân sự và lễ nghi. Phần lễ nghi có nghĩa là đền thờ là trung tâm đời sống tôn giáo của người Do Thái. Vào thế kỷ thứ nhất, đền thờ có lẽ là kiến trúc duy nhất còn sót lại khiến người ta nhận ra dân Do Thái là một quốc gia.

Đền thờ Giê-ru-sa-lem đang trải qua sự tu sửa trong thời Đức Chúa Giê-su thi hành chức vụ. Vua Hê-rốt Đại đế đã bắt đầu kế hoạch lớn này vào năm 20 T.C. Nhưng công việc không hoàn thành cho tới năm 66 S.C. Người La Mã nhìn nhận rằng nhiều người Do Thái coi đức tin của họ rất nghiêm trọng. Vì thế họ để dân Do Thái thu thuế riêng để trang trải phí tổn về việc xây cất đền thờ. Mỗi người nam Do Thái trên 20 tuổi phải nộp nửa siéc-lơ thuế, dù người đó giàu hay nghèo (Xuất Ê-díp-tô Ký 30:13; 38:26).

Xin đọc Ma-thi-ơ 17:24-27. Đức Chúa Giê-su có ý gì khi Ngài nói, “Để khỏi làm gương xấu cho họ”? Có nguyên tắc quan trọng nào ở đây chúng ta nên dùng trong đời sống mình?

Dường như những người thu thuế cho đền thờ đi khắp các thành phố trong Y-sơ-ra-ên. Họ muốn biết chắc mỗi người nam phải nộp thuế. Câu trả lời của Phi-e-rơ cho thấy Đức Chúa Giê-su thường xuyên nộp thuế (Ma-thi-ơ 17:24, 25). Nhưng là Con Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su đặt câu hỏi là Ngài có phải nộp thuế về việc xây cất nhà Cha Ngài chăng.

“Nếu Đức Chúa Giê-su phải nộp thuế mà không phản đối, Ngài đã bày tỏ việc Ngài nộp thuế là đúng. Ngài thấy đúng khi trả thuế, nhưng Ngài từ chối lời tuyên bố là Ngài phải trả. Khi trả thuế qua một phép lạ, Đức Chúa Giê-su đã cho bằng chứng Ngài là một với Đức Chúa Trời. Ngài cũng cho thấy Ngài không phải trả thuế như một ‘công dân’ của nước.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 434.

Cuối cùng Đức Chúa Giê-su đã lựa chọn làm theo những người lãnh đạo và truyền Phi-e-rơ trả thuế bằng tiền lấy từ miệng con cá đầu tiên ông bắt được. Một siéc-lơ từ miệng con cá đầu tiên đủ để trả thuế cho Đức Chúa Giê-su và Phi-e-rơ.

Đức Chúa Giê-su trả thuế đền thờ mặc dù Ngài biết kiến trúc đẹp đẽ đó chẳng bao lâu sẽ bị hủy diệt (Ma-thi-ơ 24:1, 2). Điều này nói gì với chúng ta về trách nhiệm của mình là trung tín trong việc dâng phần mười và của dâng?

Thi Hành Luật Pháp

Như chúng ta đã thấy, Đức Chúa Giê-su là một công dân trung thành, đã làm tất cả những gì đòi hỏi đối với một người nam Do thái, ngay cả khi sự sống Ngài bị nguy hiểm (thí dụ, Giăng 7:1, 25, 26; Giăng 10:31). Thật ra, Đức Chúa Giê-su nói rõ ràng mục đích của Ngài không phải là phá “Luật pháp hay là Lời tiên tri” (Ma-thi-ơ 5:17-20).

Phục truyền 22:23, 24 và Phục truyền 24:1-4 giúp chúng ta hiểu thế nào Giăng 8:1-11 và Ma-thi-ơ 19:1-9? Điều gì xảy ra ở đây?

Một số người Pha-ri-si luôn luôn gọi Đức Chúa Giê-su là người phạm luật (thí dụ, Giăng 8:6). Khi đem đến cho Ngài người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, họ hỏi, “Trong luật pháp Môi-se có truyền cho chúng ta rằng nên ném đá những hạng người như vậy; – còn thầy, thì nghĩ sao?” Đức Chúa Giê-su không trả lời liên câu hỏi của họ. Ngài hỗ trợ luật Môi-se với câu trả lời, “Ai trong các ngươi là người vô tội, hãy trước nhứt ném đá vào người” (Giăng 8:7). Đức Chúa Giê-su không nói người đàn bà không nên bị ném đá. Ngài chỉ bắt buộc những người này nhìn nhận tội lỗi của chính họ. Ngay cả việc người đàn bà được thả đi cũng dựa theo luật Môi-se vì không có ai lên án người đàn bà. Và ít nhất cần hai người chứng để lên án tử hình bà (Phục truyền 17:6).

Trong trường hợp ly dị và tái hôn, Đức Chúa Giê-su tỏ ra không đồng ý với luật Môi-se khi nói rằng ly dị không bao giờ là chương trình của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 19:4-6). Khi người Pha-ri-si nói lên mạng lệnh của Môi-se trong Phục truyền 24:1-4, Đức Chúa Giê-su giải nghĩa rõ ràng. Môi-se không bao giờ *ra lệnh* cho sự ly dị. Nhưng, vì lòng người cứng cổ, Môi-se cho phép ly dị (Ma-thi-ơ 19:8). Như thế, chúng ta học rằng ngay cả khi Đức Chúa Giê-su dường như chỉ trích một điều trong luật Môi-se, Ngài không hủy bỏ luật đó. Đức Chúa Giê-su là một người Do Thái trung thành trong tất cả mọi sự. Ngài làm theo luật Môi-se.

Làm thế nào chúng ta học để có sự quân bình giữa công lý và ân điển cho những người sa ngã vào tội lỗi giống như chúng ta? Nếu chúng ta làm lỗi khi phán đoán những người khác như chúng ta thường làm, chúng ta nên đứng về phe nào – phe quá nghiêm khắc hay quá nhân từ? Tại sao?

Thứ Sáu *11 Tháng 4

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Mỗi năm ba lần người Do Thái phải lên thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ. Vị Lãnh đạo vô hình của dân Y-sơ-ra-ên đã truyền lệnh giữ những lễ này. Trong khi người Do Thái làm nô lệ ở Ba-by-lôn, họ không thể giữ được. Nhưng khi dân sự trở về quê hương mình, những lễ này được tuân giữ. Chương trình của Đức Chúa Trời là những kỷ niệm này giúp họ nhớ đến Ngài” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 447.

“Cha mẹ Đức Chúa Giê-su nghĩ Ngài là con của họ là điều tự nhiên. Ngài ở với họ hằng ngày. Và đời sống Ngài cũng giống như những đứa trẻ khác. Vì thế rất khó cho họ để hiểu rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Cha mẹ bị nguy hiểm khi không hiểu ơn phước ban cho họ là được sống trong sự hiện diện của Đấng Cứu Thế. Sự lo buồn trong ba ngày bị phân rẽ khỏi Ngài, và sự trách móc nhẹ nhàng của Con trẻ Giê-su giúp nhắc nhở họ về chức vụ thánh được giao cho họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 81.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy nghĩ về lễ thật tuyệt vời là Đức Chúa Giê-su thiết lập những luật lệ này. Nhưng khi trở nên con người, Ngài đặt mình dưới cùng những luật lệ này. Điều này dạy chúng ta gì về bản tính của Đức Chúa Trời? Hãy thử đặt mình vào địa vị của Giô-sép và Ma-ri. Hãy tưởng tượng thật khó thế nào cho họ để hiểu tất cả những gì liên quan tới Đức Chúa Giê-su. Có phải nhiều điều về Đức Chúa Giê-su chúng ta cũng không hiểu? Làm thế nào chúng ta học để tin cậy và vâng lời, ngay cả khi chúng ta không hiểu tất cả những gì cần hiểu?
- 2 Bạn nói gì với một Cơ Đốc nhân lý luận rằng chúng ta phải giữ những lễ này? (Gợi ý: bạn có thể hỏi, “Bạn tính giữ những lễ này thế nào? Xin nhớ những lễ này tập trung vào đền thờ, nhưng đền thờ đã bị tiêu hủy từ lâu, và phải giết con sinh tể, điều này cũng đã ngưng rồi.”)